

Szerkesztőség és kiadó hivatal
S. Dévényi utca SIMON-ház Kuzs József ur
kereskedésével szemben.

HIRDETÉNYEK.

Előzetési pénzek és a hirdetés körüli pauszok,
valamint a lap szelemi részét illető
minden körülmények sde intéendőik.

Bármentetlen levelek csak ismert kizsoktól
fogadtattak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előzetési ár:

Helyben bához hordva vagy vidékre postán
küldve:

Egész évre	10 ft — kr.
Félévre	5 ft — kr.
Negyedévre	2 ft 50 kr.
Egy hóra	1 ft — kr.

Hirdetési díj:

Öt-hasábsopetitőr egyszeri beiktatásért 5kr.

Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr

Nyiltér 4 hasábsopetitőrért 20 kr.

XIII. évfolyam 1886.

Debreczen. Kedd, November 23.

231. szám.

Kaulbars megy.

Bulgária már szombat reggel óta meg volna szabadítva a muszka szabadtól. Ma már bolgár földön nincs Oroszországnak egyetlen hivatalos képviselője sem.

A tömeges elutazás ürügye az, hogy a regenség nem adott elégtételt az orosz alattvalókon különböző vidékeken elkövetett sértésekért, sőt e követelésre (mely a leghódolabb satisfactiót tűzi feltételül) nem is válaszolt.

Ez az ürügy. A valódi indok pedig az, hogy a csárnak egyfelől be kellett látnia, hogy Kaulbars és a konzulok viselkedése csak növeli Bulgáriában az ellenszenvet az oroszok iránt s nem hogy meghódolásra, de egyre erősebb ellentállásra vis; másfelől pedig tapasztalnia kellett azt is, hogy a bolgár ügyben érdekelt többi hatalmak már nem hajlandók sokáig könyösen szemlélni a muszka gazdálkodást a Balkán-félszigeten.

A bolgár regenség sietett is ekként kommentálni és megvilágítani Kaulbars sértődését. Egy szófiai sürgöny szerint, a bolgár kormány a prefektusokhoz intézett köriratban tudatja, hogy Kaulbars és a konzulok elutazásának igazi oka ama rosszalásban keresendő, melylyel a bulgáriai eseményeket Salisbury és Kálnoky sujtatták; és hogy a tábornok maradása e rosszalás következtében vált lehetővé. A kormány egyuttal kifejezi reményét, hogy az orosz urak elutazásával valahára vége lesz a sok rendezávarásnak és Európa veszi kezébe a bolgár kérdés megoldását.

E körirat legkevésbé sem hízog bucsavétel Kaulbars tábornoktól. A bolgár kormány fölöslegesnek tartja a leg egyszerűbb konvenczióális udvariasságot is a távozókkal szemben, sőt hivatalosan kinyilatkoztatja, hogy ellenség hagyja el a bolgár földet, — megvert ellenség, a kit nem kell számba venni. A lenéző banásmód, melyben a bol-

gár miniszterek Kaulbarsot és társait részeltetik, — eléggé bizonyítják, hogy Oroszország igen megfogytkozott méltósággal vonul ki Bulgáriából.

Az utóbbi hónapoknak válságos eseményei megismertették a bolgár nép vezetőivel és a külfölddel ez ifjú nemzet szívós erejét és életképességét, s a Pétervárról gyakorolt kemény nyomás fölédezett egy olyan hatalmas, olyan kitartó erkölcsi ellentállást, mely a mennyire emelhetta a Bulgáriát kormányzó férfiak önbizalmát és önértétét, ép annyira megszerezte a bolgárok számára Európa népeinek rokonszenveit.

A muszka erőszakoskodások, Kaulbars missiója, a felháborító agitációk — azon eredményre vezettek, hogy fölltö meggyőző módon konstatáltatt, hogy Bolgárország nem akar az engedelmes cseléd szerepére vállalkozni, hogy határozott önállósági törekvései vannak és ezekért helyt állni képes, még a hatalmas orosz birodalom ellenében is, melynek nyibusát Kaulbars veresége bizonyára nagyon megviselte és felelősségét a maroknyi bolgár nép fényes győzelmé nem csekély mértékben kompromitálhatta azon kisebb nemzetek előtt, kik a mindenható csár parancsait eddig úgy szokták tekinteni, hogy azoknak nem engedelmeskedni egyenlő a megsemmisüléssel.

Annak, hogy Kaulbars missiója csőtörtőközt mondott, az lesz következése, hogy a muszka perancsolni akarást ezután nem fogják többé feltétlen megadással fogadni, talán sehol. A mint most a bolgár nép megtanulta, ugy reá fognak jönni az orosz hatalomnak egyben másban alárendelt többi kis nemzetek is, hogy a csár ereje nem épen végtelen és hogy a nyers erőszakkal szemben igen respectabilis sikerrel lehet alkalmazni az erkölcsi ellentállást, mely nem fölteleaz annyit meg annyi katonát, hanem csupán azt, hogy helyt legyen az embernek az szive és önértettel, bá-

torssággal ragaszkodjék igazához. Bulgária így tett és a piczinyke nép ellenében az északi óriás haragja tehetetlen volt. És mert így tett, fölkeltette maga iránt már országok becsülését és csakhamar tapasztalhatta, hogy Oroszország, bármilyen hatalmas legyen is, e hatalmat csak azon határig képes érvényesíteni, a meddig más birodalmak tulkapást nem látnak viselkedésében. Eszmihelyt illet látnak benne, mihelyt egy két idegen állam miniszterei megrovóan nyilatkoznak — Oroszország, a mindenható, a félelmes Oroszország kénytelen összehalkotlatni Kaulbarsot és konzuljait és srkertelenül megretírálni a további küzdelem elől.

E tény az orosz tekintélyt kétségkívül nagyon megcsappantotta a keleten. Es Kálnoky grófnak igazza volt, mikor egyik közelebbi nyilatkozatában Kaulbars missióját olyanformán jellemezte, hogy az — bár sok szenvedést és kárt okozott a bolgár népnek — végeredményében mégis kedvezőtlenül végződik az északi hatalomra nézve, mert az orosz mindenhatóságba vetett hit megrendítésére fog vezetni.

A bolgár események.

Kaulbarsnak Bulgáriából való távozásával egyszerre érkezik Pétervárra Franciaország ujonnak kinevezett követé-
L a b o u l a y e, a mi annyival figyelemre méltóbb, véletlen, mert a párisi és pétervári kormányok közt hónapok óta fennállott feszültség után, a két hatalom egymáshoz való barátságos közlekedése egyidejűleg még az által is documentáltatik, hogy Bulgáriában az orosz alattvalók védelme nem az ottani német, hanem a francia főconsulra bízatik.

Ugy látszik tehát, hogy Németország kissé kiesett az orosz gratiából. Az is jellemző külföldben, hogy Bismarck lapja mindjobbban kilépe eddigi rezervált magatartásából, most védelmébe veszi Ausztria Magyarországot az orosz panszláv sajtó kifakadásával szemben. A pesti delegatió-
nalis tárgyalások alkalmából — ugy mond — nagy foku ingerültséget tanusítanak az

orosz panszláv közlönyök. Még a „Journal de St. Pétersb.“ is a „közvélemény hiába való provocatiójáról“ tudott beszélni. Katkov lapja pedig a „Nov, Vrem.“ és más lapok még élesebb hangon beszélnek. De ha a moszkvai panszláv közlöny kétségbe vonja az orosz trák-magyar politikusok jogát, hogy ugy beszéljenek, a mint beszéltek, ezzel szemben helyén lesz a megjegyzés, hogy a delegatiókban netalán ejtett élénkebb kitéjezéseket messze felül mulja a panszláv lapok hangja és irmodora, s hogy ez irányban recriminatiokra épen ama lapoknak van legkevésbébb joguk.

Harczias és fenyegető hangon ir Oroszország ellen a „Times“. Európa nem fogja megengedni, hogy Bulgária a név kivételével, minden tekintetben orosz tartományává váljék. Ha Oroszország azt Európa beleegyezése nélkül kísérelné meg, oly had-erőkkel látna magát szemközt, melyek legalább is oly számosak, mint az övéi, melyek mögött kettős sorban a szövetségeseik sorakoznának. Egy alkotmányos a szabad Bulgária föntartásához oly érdekek fűződnek, melyek megóvása eltökélt szándékát képezi a nagy nemzeteknek. Ha Oroszország kész belenyugodni abba, hogy Bulgária függetlensége egy igazán népszerű kormányval biztosítottassék, Európát hajlandónak fogja látni arra, hogy tekintetre méltassa érzékenységét és elismerje józan igényeit.

Jókainé Laborfalvi Róza.

A nagy művész halála fájalmas részvétet keltett nem csupán a fővárosban. hanem az egész országban. A királyi családól kezdve az egyszerű művelt polgár családdokig mindenki osztozik a gyászban, mely a nemzet nagy kultóját Jókai Mór érte a magyar színművészet ragyogó csillagának az ő édes hitestársának, elhunytá által.

A temetés tegnap délután ment végbe óriási közönség jelenléte mellett a nemzeti színház előcsarnokából, hol a rendkívül díszes ravatalt vasárnap éjjel állították fel. Ide hordták a koporsót a Sándor utcai lakásról, hová a halál hírének hallattára egymást érték a látogatók, kik részvétüket mentek kifejezni; egymás után érkeztek a táviratok, a részvétiratok helyből és vidékről.

Ezek közt voltak a király, királyné ő felségeiké, a Rudolf trónörökösé, Klitild főhercegné, Szász-Coburg Fülöp herceg és

csak ez izét érezte a szájában. Ez pedig így nem teljes élvezet, készűl hát bemenni a szobába, hiszen már egészen besötétedett. A tornác előtt bolyongó akácz kopasz ágai is megszüntek lassankint az öreg szemeknek célpont gyanánt szolgáló füst helyett. Belefelekedtek azok is a sötétségbe.

Torbágyi uram feltekin meg egyszer az égre, két álló hétig csillagatlan égre. Most is sötét az, szeszélyes alaku felhő képek bűmpölyögnek, hengeregek odafenn; némelyik akár egy egy óriás hordó, melyben az ég áldása van csapra ütve.

Edes istenem, ne eresztand meg, már azt a csapat, hiszen ha bor folynék is belőle, akkor is sok lenne már az áldásból. Kun-Telek azóta delirium tremensben vonaglanék. A vízi betegségből majd csak kilábaló valahogy, ehhez már edzve van, hiszen a tavalyi árvízkor a kormánybiztos. ki igen jeles vizgyógyász, eret is vágott rajta, meg aztán be is oltotta egy pár ezer akó jó Tisza-vízzel, mit a derecskai Gát erőlő eresztett rá.

Torbágyi uram mérgesen morog és méltán. Más gazda ember ilyen gyalázatos időben a haját tépné. Ezt ő nem teheti. . . Szegény kopaszok, hát mérgükben mit ténjenek Torbágyi uramnak van ugyan székálla, de ennek a tépésébe nem bocsátkozik, mert ugy is ritka. Azért hát csak morog tovább és indul befelé. Egyszerre nehéz lépteket hall az utcaajtó felől. Mintha egy viziló tapsikolna. Afrika ingoványában. Kis vártatva két nagy sáros csizmából kidomborodva és egy bizonyos fejben végződve előtte áll Csörtő Dániel, a löki utibiztos. Orra a sötétben ugy világít, mint egy vész lámpás és olyan hosszán nyulik ki, mintha fejének — egy óriási pórélynek — a nyele volna.

— Jó estét, sógor!

(Vége köv.)

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Az uti-biztos nótája.

— Humoreszk. —

Irtó MOLNÁR LÁSZLÓ.

Boldog vidék, melynek poétája a tavasz elérkezteiről így zengedezhet: „A föld ledobta nehéz téli köntösét és himes palástot szababát a természetnek, e nagy szabónak mthelyében.“ — Kun-Teleken a himes palástnak (e költői fölötőök) még híre sincs. A tavaszról ez idő szerint a legjobb akarattal sem lehet enyebb frázist kiszorítani onnét: „Eljött, sáros lábával a tél nyakára hágván.“ Szegény Kun-Telek két héttóta ázik. . . Hogy az istennek mennyi oka van siratnia Kun-Teleket, az isten tudja! Hiszen szép az égi részvét, de belefalni bizony nem volna jó, annál is inkább, mert meg van írva, hogy az ég könnyéből sár is tesz többnyire (kun-Teleken mindig). Már pedig a sárba fulás legfeljebb sertésfelfogás szerint lehet szép halál.

Ideje volna tudni, hogy hát hol is fekszik Kun-Telek. A szélességi és hosszúsági fokokkal ne sokat törődjünk, mert ez a kunteleki inszelnének szeged útja a fejébe és utána mérné — láncszal.

Kun-Telek tengeri (nem kukoricza) város. Partjait két tenger árja mossa. Száraz időben a Homok-tenger, esős időben a Sár-tenger. Epitkezési modorában, fájdalom, gyakran hasonlít Velenczehez, csak hogy ez vízre, az sárva van építve. Nem tudni; Kun-Telek versenyező Velenczével, hanem annyi bizonyos, hogy Teleken több hid (olaszosan: padló) van, mint Velenczében, Ellenben Teleken a tenger dus agyagtartalmánál fogva nem annyira hig, hogy rajta gondolázi lehetne. Így tehát a kuntelekiek közlekedése csak a padlókra szoritkozók. Hosszu és

kitűnően keskeny padlókra, melyeknek az a tulajdonságuk van, hogy könnyű rajtuk elvágódni, de nehéz felkelni, különösen annak, a kinek a lábát sikerült kifecszamitania.

A kunteleki hölgyközönség ennél fogva nem is igen közlekedhetik. A mamák megnyugosznak a sorban és a nagy karoszekben; a lányok pedig megelőgesznek egyéb alkalmatlóság hiányában egy, még mindig divatos közlekedési eszközzel: a képzelt szárnyai val, melyeken kalandozhatnak akár a tengeren túl, már t. i. a Sár tengeren, ha ugyan a szörnyű távolság képzeletüknek szárnyát nem szegi.

Ha mégis egy-egy este valami mulatságba készülnek, nosza Tini kisasszony egy támpással együtt beleül egy nagy kosárba, például a ruhás kosárba; a mama pedig, még ha Torbágyi Gáborné nemzetes asszony is az, beletelepszik egy még nagyobb, például egy tyukboritóba. Amazt a kis béres kapja ölbe, emezzel a kocsis és az udvaros mérköznek meg, elindulván a veszedelmes utra. A kisbéres vígan mártogatja meztelen bokáit a hig lében, de emezek térdig dagasztanak és gondolataik meggyeznek abban, hogy inkább igát vontatnának a farlón, mint ezt a kosarat, mely bizony csordultig tele van a nemzetes asszonyokkal. Néha, mikor a kocsis megcsuszszan, a fránya udvaros ugy szeretne odaszólni:

— Vigyázz nászom, mert kifut.

Mikor egy-egy pocsolyás árok feletti hidon mennek keresztül, van sápitózá, sőhajtozá. E sőhajtozások azonban a teherhordók ajkairól egy kissé zamatosan olyan elfojtott káromkodás alakjában válnak el. Ime ez a különbség a velenczei és a kun teleki „sőhajtok hidja“ közt!

„Torbágyi uram nem ment az asszony népséggel; az isten oltalmába ajánlotta őket és otthon maradt. Véndéget várt. A me-

gyei utibiztos: Csörtő Dani, a ki itt lakik Nemes-Lőőn, most vizsgálja a lökteleki utat és megígérte, hogy beüz Telekre Torbágyi Gábor uri hajlékába. Minap a szelei bucsun kisütötték, hogy sógorok, Tadinlik a Totbótyi Gábor öreg anyjának az unokatestvérét feleségül vette vala a Csörtő Dani öregapjának a nagybátyja.

Csörtő Daninak különben ezer hold földje — volt, tehát ur; pénze nincs, „de van becsülte“ és adóssága, tehát antiszemita; és 48-ban honvéd volt, telivér (és teliszáj) hazafi, legalább is fertály isten.

Politikai hitválsára nézve: kataszteri becsőbizottságra pályázott, de nem nevezték ki, tehát dühös ellenzéki.

1867-ben mikor még az ezer hold teljébe világított, követ-jelölt volt a megye egyik kerületében. Választói fáklyás zenés vel tisztelték meg és ő büszkén, de előkelő nyugalommal hallgatta ablakából a kortedalt!

Kit az isten adott nekünk: Csörtő Dani a követünk!

Ma az ezer hold fogya uton Csörtő Dani büszkesége abban kulminál, hogy társaságban, poharazás közben el-el dalolja:

A kinek az utja biztos, Az a löki uti biztos! Hajnalban, hajnal előtt . . .

De mostanában hallgat a nótájával Csörtő Dani. Miért? beszélük az egész megyében, hogy a minap a dormányi uton egy kátyuban felfordult kocsiájával a híres löki utibiztos, „a kinek az utja biztos“.

Hét óra felé jár az idő. Erősen sötétedik. Torbányi uram kűn ácsorog a tornáczon és pipázik. Eddig nem tett egyebet, mint várt és a pipa füstjét bámulta. — A bősötétedést is abból vette észre, hogy a füst színe lassankint eltűnt szemei elől és

nejé. Debreczenből Csánák József és családja küldött táviratot. Koszoru is temérdek erkölcset. A kegyelet adóját testület és egyesek gazdagon igyekeztek leróni. A nemzeti színház tegnap este a temetés napján, nem tartott előadást. A gyászszertartás három órakor vette kezdetét s Kanovics Bela józsefvárosi plébános végzte egy ségedettel. Miniszterek, főurak országgyűlési képviselők, a m. tud. akadémia, a Kisfaludi és Petöfi társaság, a nemzeti és népszínház tagjai és óriási közönség voltak jelen. A nemzeti színház nevében Paulay Ede igazgató búcsúztatta el a halottat. A gyászmenet a népszínház előtt is megállott, melynek főérke helye gyász lepellel volt bevonva. Az ezü elhelyezkedett férfiak elénekelték Egresy Beni gyászdalát, az erkély lépcsőzetén pedig az intézet nevében Lukácsy Sándor rendező tolmácsolta azt a nagy veszteséget, a mely Jókainé halálával a magyar színművészetet érte. A művész nő sija a kegyeleti uti temető legdiszesebb helyén van, azon a környéken, hol Panler miniszter hamvai nyugszanak. A sír helyét a főváros tanács ingyen engedte át. A koszorukat, a fényes pályá emlékeit, lebecsolták a sírba s nehányat mellé tettek a koporsónak is, melynek ez a felirata: „Jókai Mór né szül. Labortaly Benke Judit Roza.“ Legyen a megoldognak porain áldás s lelkiének örök boldogság!

Öfelsége a király megbízásából Pápay udvari tanácsos következő részvételtáviratot küldte:

„Szomorú kötelességet teljesíték, midőn legfelsőbb megbízás folytán tudatom, hogy öfelsége apost. kir. felsége öszinte részvéttel értesült a t. uraságot ért fájdalmas veszteségről. Pápay István.“

A királyné öfelsége Nopcsabárod főudvarmester utján fejeztette ki részvételt. A távirat így hangzik: „Áma fájdalom veszteség alkalmából, mely nagyságot érte, legmagasabb megbízásból sietek felséges asszonyunk legősintébb részvéttel kifejezést adni. Nopcsa.“

Miskolc, Jókainé szülővárosa is városnap ki fejezte mely részvételt dícső szülötének elhunytá fölött. Vaduay Károly, a város egyik kerületének orsz. képviselője a délutáni órákban következő sürgőnyt kapta: „Légy szives a nagy művésznő elhunytá fölötti mely részvételt Jókai Mór és a családtagok előtt kifejezni s egyszersmind a ravatalra a szülőváros nevében díszes koszorút tenni Soltész Nagy Kálmán polgármester.“ Vaduay Károly képviselő estefelől megjelent Jókainánál s előtte a gyászoló családtagok előtt a következőket mondá: „Dicsőült nő szülővárosa nevében s megbízásából jöttem hozzád, szeretett barátom, hogy Miskolc város tisztelt polgármesterek most kapott sürgönyéhez képest kifejezem a miskolcziai mélyen érzett részvételt az elköltözött nagy művésznő, a te áldott jó nő halála fölött.“

Magbízatom másik részét, hogy a város nevében koszorút tegyek a ravatalra, holnap délelőtt teljesítem. Te, ki a dicsőült, tudó harmincegy évesen át egy valál, tudod legjobban, hogy Miskolcz mily büszke volt mindig az ő fényes nevé szülöttére, hogy valahányszor ott járt, mily lelkes kitüntetéssel s jogos patikuláris büszkeséggel üdvözölte a színpadon és a magánéletben s mily kegyelettel viseltett szülőháza iránt is, melynek fogva különösen is a magánélet tarthatta Meg lehetsz tehát győződve arról

A pofozkodó jó barátok.

Ketten voltak: Malivoire és Polonceau. Egy este egyik pofozta fel a másikat, a következő este a másik pofozta föl az egyiket s ez baráti szolgálat volt, melyet fölváltva teljesítettek egymásnak. A dolog egy kicsit éthetetlen, de ha az ember rajón a nyitjára: bámulatos zseniális. A két hü barát a köcsösös pofozkodás nézve jóelőre megegyezt meg pedig nagyon bölcs okból. Példa világszerte fel legjobban a dolog. Malivoire hétfőn este utánaered az utcán egy magános hölgynek és szerelmével kezdi ostromolni; ekkor előbukkanik Polonceau, a középkori lovag, felpofozza a szemtelent, névjegyét cserél és karját nyújtja a megmenett, remegő bánánykának, a kinek szívecskéje dobogni kezd az erény nemes, bátor védőjeért. . . . Kedden este Polonceau leasz szemtelen és Malivoire a lovasias ur: viszszaadja Polonceaunak a tegnapi pofot és a szegény kis hölgy, a ki ez este a két jóbarát hájtóadászata körébe esett, nagyon halás a fénköten sikraszálló gavallér iránt.

Egy este ép Malivoireon volt a sor, hogy pofozzon. Lesbe állt a szokott utca-sarkon, várva: mikor kell hölgyet menteni a Polonceau karmai közül s mikor kell elcsattanania a rendes nyaklevest. Egyszer hallatszik a szó: „hagyjon békét, uram, ne szemtelenkedjék.“ Es egy hölgy erőszakal bontakozik ki egy ur karjai közül. „Itt az idő!“ mondja magában Malivoire. Előron a már többé nem szokatlan „hitvány gazfickó“ címmel illeti az attentátort és ábrázatára alkalmazza a rendes pofot. Következik a jól betanult névjegycserélés és ekkor látja a szerencsétlen Malivoire, hogy a kit felpofozott vala, az nem — Polonceau!

Malivoirenak nem is volt ideje hirtelen szá-

is, hogy most, midőn a dicsőültnek koporsóját országos gyász környezi, e gyászban a legmélyebb s legősintébb érzellemmel vesz részt. Ezt kifejezni vált most szomorú, de egyszersmind fölemelő kötelességemmé. Egy hit-e levő bántatódát a nemzeti részvét s abban a szülővárosé is! Jókai meghatva, könyözve ölelte át barátját s e szavakat mondá: Sziveskedjél tudtára adni boldogult nőm szülővárosának, mely a tied is, hogy a legnagyobb köszönettel halottam töled részvéte nyilvánítását, annál is inkább, mert sohasem feledehetem el, hogy a mi alapját veté meg a mi harmincegy évesi házi boldogságunknak, az ép Miskolczon és a Bükkésben történt, a hová a forradalom lezajlása után menekültünk. Ott költött minket erősen összehosszu időre a balsors, ott találtunk résztvevő, segítő jó ember-ekre, kikre mindig hála-lásan emlékeznék. Vigasztalásul szolgál most rám nézve elhalt nőm szülővárosának nemes részvéte. Köszönd meg ezt nevében.“ Jókai újra megölelte képviselő társát s beszélt misko-lczi és a Bükk hegységbeli emlékeiről, a legszomorúbb időkéről.

A művésznő utolsó napjairól ezeket írhatjuk: A művésznő betegsége november 6-án kezdődött. Jelentéktelen bajnak látszott egyszerű meghűlésnek, hogy férje minden aggodalom nélkül távozhatott hazuról. De a mire hazatért, a beteg már ágyában feküdt s orvosa, Fromm Pál dr. azonnal konstataálhatta, hogy tüdőgyulladásban szenved. Négy nappal később 10-én má komoly veszedelem fenyegette Jókainé életét, kinek betegségihoz leányát Jókay Rózát is haza hívták München-ből. A 13-dikáról 14-dikére hajló éjszakán fö-löttébb válságos volt Jókainé betegsége az orvosok teljesen lemondtak megmentéséről.

Az orvosok azonban kivált Huray dr. önfeláldozó gondossága oly meglepő fordulatot idézett elő a beteg állapotában, hogy 14-dikén már fölépülést is remélni lehetett. Ez a remény azonban, fájdalom, csak egy napig tartott. Másnap éjjel ismét rosszabbul lett a művésznő s kora hajnalban neuralgikus fájdalmakat és szélhűlést konstataáltak rajta az orvosok. Jókainé még ekkor sem vesztette el nyugalmát, s mint betegsége alatt mindig, úgy most is beszélgetett övével, kérte férjét hogy tegye el számára a lapokat, mert elolvassa valamennyit, ha majd fölépül, tudakozódott irodalmi és művészeti események fö-lől, a delegáció t. nácsközsáiról s nem is sejtette, hogy végső percei közelednek.

Igy volt a beteg péntek estig, a mikor Huray dr. bekövetkeztének mondta az utolsó válságot. A költővel nem tudták a lesújtó hirt, mert a sok virrasztás amugy is kimerítette már minden erjét s nyugalomra volt szüksége. De éjféltől az órák orok fölöltöttek öt álmából, mert a betegnek már a halál-küzdelem jelei kezdtek mutatkozni s elhivat-tak Hegedüs Sándorné is. Az orvos erősítő szereket adogatott a haldoklóknak, ki hajnal felé már kirozán hörgött; évrérese hol lassudott, hol meg erősebbödött s hörgése is csillapult egy kissé. Ereje azonban egyre gyöngült s bár eszméletét egy pillanatra sem vesztette el, látnivaló volt, hogy vívódása már nem tart sokáig. Még beszélgetett is egészen közömbös dolgokról. Még most sem tudta, hogy mily közel van végső órája s el nem búcsuzott övétől. Sajátságos selypítő kiejtéssel beszélt; kérte, hogy ráhát tegyék az ágya mellé s utójára így szölt elhaló hangon: „Gyujtsatok gergyát, mert nem látok.“ Ezek voltak utolsó szavai. Mély so-

molni a helyzettel, mikor a hölgy karjába kapaszkodott. „Kérem, uram vezessen egy kocsihoz“, szölt magával vonzolta elképedt lovagját.

E pillanatban ért oda Polonceau. — Uram, - szölt a felpofozott férj — én ennek az asszonynak a férje vagyok. Az a gazember, a ki megütött, az a szeretője. Föl fogom jelenteni az aljast, itt van nálam a névjegy. Ön látta az egész jelenetet, látta hogyan támadt meg: lesz szives a törvény-szék előtt tanuskodni.

— En uram? — válaszolt Polonceau. — En csak annyit látam, hogy ön megállított egy hölgyet azt kérdve tőle: hová megy? A hölgy odább sietett, ön utána. . . . A mi ezután következett, azt nem láttam. . . . nem láttam egy betűt sem. . . . Rettenetesen sajnálom, uram, hogy nem szolgálhatok.

A feldühödött férj esse nélkül rontott a felesége után, Polonceau pedig böleselkedve állott meg: „Ez az ura. . . istenem milyen jóravalló asszony!“

Minden jóelővelő írónak kötelessége elmondani, hogy meséjében vo taképen kirkól van szó. Dufourré ur (férj) száritó halakkal való manipuláció révén meggazdagodott hazafi, a kinek gyöngéje a feltékenység, elanynyira, hogy elüldözte magától csinos feleségét, a ki nőrokonihoz menekült. A kedves asszonyka ép hazafelé sietett, mikor történt az a szörnyű tévedés, az ostoba férj által okoztatván. Malivoire, a lovasias kisérő, gondosan megjegyezte a kocsiának mondott házszámot.

Másnap reggel az első látogató volt Dufourré asszonynál Dufourré ur. Zöld feltékenységgel támadt rá az asszonnyra.

— Most már tudom, hol rendez ön légyottokat! — Légyottokat? soha sem láttam azt

hajtással hanyatlott vissza párnájára szemel-örökre lezáródta. A toronyóra épen négyet-ötöt.

Ha a debreczeni színházat be kellett volna csukni . . . ?!

A mi kedves Papp Gyuri bácsink „Kis pipá“-jában pénteken délben ebéd után egy társaság borozgatott — csak úgy lassan — együtt. Gyuri bácsit, kinek tisztes homlokán én még sohasem láttam a harag komor sötét fellegét ülői (pedig minden-nap nála vagyok), egy tipikus kinezésű öreg civist s egy ujság író kivéve mindannyian színészek voltak. Színészek, kik előtt a bizonytalanság végzetlen pusztájának kellő közepében fenyegetően ágakodik a megeözö nap óta egy óriási kérdője: „A lenni vagy nem lenni“, — az ő változás helyzetükhözalkalmazva e kifejezést — a játszatni vagy nem játszhatni, gázait kapni vagy nem kapni? kérdések eme kérdése után, mit a nagyon is mostoha sors, — mely olyan hü kísérője szokott lenni a színész életnek vagy csak a jó isten tudja kicoda micsoda (talán az ex direktor is bizonyosan tudja) — adáz kíméletlenséggel varatlanul végigt-elibük.

Ej, de azért sirjanak most mint a gyermek, keseregve tép-lődjének, dühöngjenek mint a Molière fősvénye, kit meglopnak, rutul kijátszanak s megosznak, vagy kombinálnak, spekulálnak, mint a kalmár szökt. Hisz a sírás nem illik a Vedres Gyula férfias komolysághoz, a teplődés Molnár László angolos flegmájához, az aggodás a Molnár Antal non chalansához, s a komoly elmélkedés a szeretetre méltó Zsü elpuszthatlan vig kedélyéhez.

Nem is volnának színészek, ha az ebéd utáni derült hangulatban stoikus nyugalommal nem ismételték ez ismert megnyug-tató szavakat: „Nem kell busulnyi!“

De keresni a modus vivendit, kérem, az nagyon nehezen volna beilleszthető azon keretbe, melyre e pár órai helyzet emelkedett. Hogyis jutna most valakinek eszébe a legközelebbi mult szomorú képe, hol egy csomó türelmetlen hitelező sötét alakja fenyegető-zik a 3 hét óta gázait nem látott üres szí-nész zsebek telé s ki törődnek a jövőndövel, melyet a Nagy Vincze érthetetlen krahója még sötétebb színre festett. Egy régibb multból kedves emlékek is kinalkoznak a kedély derítéséhez.

Molnár Tóni mulatságos csinjeiről beszélt, miáskhez hasonlót még a legfájtato-sabb debreczeni diák sem tudna elkövetni. Vedres Gyula egy barát klastrombeli megtörtént anekdotával nevetetti meg; az asztaltársakat és hogy a jókedvtől semmi se hiányozzék Zsü szerelmi kalandjait mesélt el, mikből ő kifogyhatatlan.

Az asztalnál csak két ember maradt komoly, pedig egyik szerelmes szerepeket szokott játszani, Rónai, ki a krízis meggyógyításáról consiliumot tartani jött volna által a Kis pipá és az egy fiatal római pátricius phisionomiját viselő Molnár László. De őket sem háborgatja e pillanatban, a társulatot ért megrendítő nagy csapás. A Budapesti Hírlapból — nek kitűnő bíralat olvassák együtt melyet Hamlet elő-adásáról írott.

Hiába ilyenek az ambítozus színecszek! (Bocsánat, a társaság többi tagjától, ne vegyék sértésnek.)

az urat, a ki tegnap megvédett engem abban a hitben, hogy megtámadtak.

— Soha sem láttá? — mondá Dufourré ur, előre örlve a kelepce sikaném, melyet feleségének vetni fog. — Ma reggel én elvegeztem a dolgot azzal az urral; adtam neki egy olyan surást, hogy fogadom, megfekszi egy pár hónapig.

Dufourré asszony meg volt hatva! Im férje koczkará tette életét szerelmért! Kezde csodálni az embert, a ki eddig így félreismert.

— Uram — mondá — ön rosszul cselekedett, mert én csakugyan nem ismerem haragja áldozatát. Rokonomnak, a ki e lakást rendelkezésemre bocsátotta, ép ma irtam a levelet a tegnapi esetről; még nem küldtem postára. Megyek szobámba, elhozom; bontsa ön fel s olvassa el. Meg fog belőle győződni, hogy tiszta a lelkiismerem.

Dufourré asszony kisetett. E pillanatban csöngtetnek az ajtón, s a szobaleány csakhamar jelenti, hogy egy ur várakozik a szalonban.

— Tudom, ki ez a jövevény! dohog magában Dufourré ur. Bezárom az ajtót, zsebre teszem a kulcsot és fogadom, nem menekszik ki innen az a fickó.

A szalonban várakozó ur az egyik karját felkötve viselte. Persze nem volt más, mint Malivoire. — Dufourré pedig izgatottan rohant be.

— Ah uram, — mondá, — hallottam már, hogy megsebesült! Hálá istennek, úgy látszik, hogy nem oly súlyos a sebe, mint hirt volt.

Malivoire meghökkenet. — Ki mondta önnek, hogy én megsebe-sültem?

De hát a Budapesti Hírlapot sem egészen Hamlet foglalja el s kíváncsi voltam, hogy a két betű szomjas színész quid tunc? Rónai meg-elégedett Hamlettel s most Molnár L. egyedül böngészett az ujságból. Bele jött a monoló-gizálásba; a mi nem is olyan nagy csoda, mikor valaki Hamlet monológjáról olvas.

A sor már arra az ujdouságra került, a melyik a párisi élelmes „Figaro“, kopláló-járól beszél, ki ilyen merész szenzatiós ver-senyre kelt a milliódi Succival.

Eyszer csak kiemeli fejét az ujság le-velek közül Molnár László s oda szöli hozám, ki közvetlen szomszédja valék, balfelől.

— Már még a koplálás is divatba jön. Ugy látszik, hogy jól fizeti magát.

— Kérlek, barátom válaszoljam neki akkor a debreczeni színtársulat is rendezzen verseny koplalást — belépti díj mellett.

Ugy se tudja már tagjai közül egy se megmondani, hogy kibez van szerződve. A be-lépti díjak majd csak helyettesítik valamikép a hiányzó gagekat.

Ugy látszott, hogy a rövid tréfás pár-beszéd tetszett a társaságnak, mert még a komoly Vedres Gyula is nevetve jegyezte meg: — Ugy is cselekszünk, ha Debreczen városa megengedi.

Hála istennek, a válság úgy odatott meg, hogy a mi színtársulatunk nem lesz lénytelen sem Suici, sem Morlettivel ver-senyre kelni.

Napi hírek.

— A debreczeni színesz consortium ugyan-csak erélytelen s szorgalommal lát dolga után. Már a legközelebbi napokban töba új darabot fognak bemutatni. Ezek között első lesz a Kneie i u e k „A tiszteletes uram keservei“ cz. bohózat szerzőjének új nagy-hírű bohózata „Papa gen o“ mely az eredeti után L a k i I m e s R ó v a i Géza magyarosították. Ezenkívül felette érdekes lesz azon színházi premiére, mely a Vedres Gyula jutalomjátéka alkalmából lesz. Valószínűleg már decz. 2-án. Ekkor ugyanis a kitűnő költőnek S z á s z Gerőnek gyönyörű tragoediája „R o l a n d n é“ kerül színre, meg pedig a költő személyes jelenlétében. — Volt alkalmunk olvasni azon levelet, melyben a szerző ebbeli elhasározását tudatja. Ez előadás valódiság kis ünnepe lesz színházunk-nak. „Rolandus“-t közlelbb E. Kovács Gyula a tollából ösmerteni fogjuk.

— A színház sorsa biztos kezekben. A mit még tegnap nem mertünk határozot-tan írni, azt ma már teljesen bizonyos; és be-végzett tényként lehet jelezni, je üdvözöl-aünk a válságos napok után. A konzorcium-mot, — mely színtársulatunk összes elsőrendű tagjaiból tegnap megalakult hogy a színházat továbbra is vezessék, a színtügyi bizottság ajánló véleménye után ma délelőtt a városi tanács is elfogadta, a Nagy Vinczevel kötve volt szerződés alapján s azon megállapodá-sok szerint, melyek a volt igazgató s a konzorcium között a Nagy Vincze felszerelvényeinek átvétele — és a terhekre nézve létrejötték. A városi tanács nagyon dícsőre méltó lo-yalítással, jóakarattal járt el a konzorcium iránt, melynek oly sok nehézséggel kell meg-

— Ellenfele, uram; maga az ellenfél.

— Hogyan ön ismeri ellenfeletet?

— Természetesen, uram hiszen az a férjem!

— A férje? Hát az az ur, a kit én tegnap este. . . . az az ön férje volt?

— Senki más, uram.

E pillanatban hallatszott a Dufourré szava amint az előszobában beszélt a szobaleánnyal.

— Ez ő! — suttozta Dufourré né hal-lárválátan. — Ha itt találja utam, megöl és megöl engem is.

— Hová meneküljek, asszonyom?

— Erre, erre. . . . az ebédlőn át az előszobába!

Azzal kifelé tuszkolta a megrökönyödött Malivoiret; ideje volt, mert Dufourré ép belépett.

— Asszonyom, — szölt zordon hangon, — ép most egy ember volt önöl. A tagadás semmit sem használ, Nem menekülhet innen az az ur, — mert a kulcs itt van a zse-bemben.

A feleség visszatartotta a férjet.

— Ön nem lehet oly gyáva, hogy meg-támadja ellenfelét, a ki nem bírja magát vé-deni a sebtől, melyet ön ejtett rajta.

— Az a gazember, a ki itt van, — or-dorított Dufourré, az az ön. . . .

— Az az ön ellenfele. Felkötött karral eijött tudakozódní, hogy létezmről, mint jóneve-lésű urhoz illik.

Dufourrénak meglódukt az agyveleje. Ho-gyan sebesíthetett ő meg egy embert, mikor soha életében nem volt párbaja? De a kö-vetkező pillanatban világozódni kezdett előtte a komédia.

Most belépett Malivoire. Az előszoba ajtaját kinyitni próbálván, kivette jobbke-

küzdenie a v. Együttal azt i ezután gondosa ház vezetését, nálását, nehogy olyan súlyos se legközelebbi na is komolyan fe vezetésénél me szerződésben e gyelem. A kozz nap a maga ket n a s z é k y G méltó kedvencez ták a konzorc karszemélyzet

a munkás szem adni s felszöll a kik az eddi latnál akarnak alatt jelentkez táv consorcium zék föl az ada értesülünk, hog összes tagjai ki maradnak. Az kettő kivételév zérli; a kénysz tartanak s min a megígátott d válságos helyz ség, sem a tago ismét megszilar bukással, gyalá eredménnyel, di konzorcium tagjai jok várakozó fe s reményelhető czeni közönség olyan sikerült. véleményt azon mely szerint a biztosítva van szinmagzatok há tése alatt. Mi, (s bi helyi lap is) a kezekbe került közönség rokoni különben erkölö csak azt említj ma oly helyzet

és munkás szem hó 16-dikán e az első rangu t pedig csaknem előleget osztott előadások jöved számítva, a tag osztották magt hogy nem egész let pénz (napo-gal felszedte, r osztalék esett a teljesen megfele

— Értés főgymnasiumb gymnáziumban zét a kötelékből tenni.

— Az ördö ve mikor meglá gyorsan visszatá fájdalom eltéves tette oda a jobb

— Dufourré sugta: — En meg besült. Csitt! E

— Im, ez Dufourré assz ölni, pedig ninc De e peroz rettent vissza a elgondolni mi le

— Uram, — elébb a jobb kat

— Ah. . . hebegett Malivoi balkarom sebesü

— Igen, a teni Dufourré a getésére.

— Különös imént világozan

— Talán ig Malivoire és hát

Azzal küszü urré kísérte, hog szöbön félelmes

— Tudja ön minden léptét or

— Csak ör ze, — mosolygot

irapot sem egé-zen
... voltam, hogy a
... Rónai meg-
... Molnár L. egyedül
... jött a monolo-
... nagy csoda,
... jogjáról olvas.
... ajdouságra került,
... „Figaro”, kopláló-
... sz szenzációs ver-
... cival.
... fejét az ujság le-
... oda szól hozám,
... alk, balfelől.
... is divatba jön. Ugy
... agát.
... szoltam neki akkor
... rendezzen verseny
... ellett.
... jai közül egy se
... szerződve. A be-
... tettesítik valamikép
... rövid tréfás pár-
... mert még a
... etve jegyezte meg:
... k, ha Debreczen
... ság egy odatott
... ulatunk nem lesz
... Morlettivel ver-
... ek.
... consortium ugyan-
... lommal lát dolga
... napokban tőba új
... Ezek között első
... A tiszteletes uram
... zőnének új nagy-
... zónok” melyet az
... és R ó v a i Géza
... il felette érdekes
... mely a V e d
... alkalmából lesz.
... a. Ekkor ugyanis
... Geróné gyönyű-
... é” kerül színe,
... s jelenlétében —
... a levelét, melyben
... sőt tudatja. Ez
... lesz színházunk-
... bb E. Kovács
... i fogjuk.
... biztos kezekben
... értünk határozot-
... tunk bizonyos és be-
... zünk, is üdvözöl-
... o. A konzorcium
... összes elsőrendű
... hogy a színházat
... zingyi bizottság
... lélelőtt a városi
... Vinczéval kötve
... on megállapodá-
... gazgató és a kon-
... zere felszerelvényei-
... névze létrejöttek.
... seregre méltó lo-
... a konzorcium
... zésséggel kell meg-
... aga az ellenfél-
... ellenfelemet?
... ram hiszen az a
... Hát az az ur, a
... az az ön férje
... zott a Dufourré
... n beszélt a szo-
... a Dufourréé ha-
... ja önt, megöli és
... aszonyom?
... az ebédön át az
... a megrökönyödött
... Dufourré ép be-
... lt zordon hangon,
... t önnél. A taga-
... Nem menekülhet
... los itt van a zse-
... ta a férjét.
... gyáva, hogy meg-
... birja magát vé-
... t rajta.
... ti itt van, — or-
... Felkötött karral
... ról, mint jöneve-
... az agyveleje. Ho-
... gy embert, mikor
... bja? De a kü-
... dai kezdett előtte
... e. Az előszoba
... kivette jobbke-

küzdnie a veszedelmes katasztrófa után.
Együttal azt is kimondotta a tanács, hogy
ezután gondosabban ellenőrizni fogja a szin-
ház vezetését, a befolyt jövedelmek fölhasz-
nolását, nehogy a szerződött tagok érdekei
olyan súlyos sérelmeket szenvedjenek, mint a
legközelebbi napok alatt, a mi a színházat
is komolyan fenyegetni. Jövőre a színház
vezetésénél megbízott válnakozóval kötött
szerződésben erre is ki lesz terjesztve a fi-
gyelem. A konzorcium igazgató biztsága teg-
nap maga kebeléből elnökül választotta R ó-
n a s z é k y Gusztávot, a közönség ez egyik
méltó képviselője. A karszemélyzettel tudat-
ták a konzorcium megalakulását, mely a
karszemélyzet tagjainak (a zenekarnak és a
a munkás személyzetnek is) fixum fizetést fog
adni s felszólították a karénekeseket, hogy
a kik az eddigi szerződés mellett a társu-
latnál akarnak maradni, — rövid záros idő
alatt jelentkezzenek R ó n a s z é k y Gusztáv
consorciumi igazgatónál s ott jegyez-
zék föl az adatai kivánt előleget. — Ugy
értesülünk, hogy ma d. e. a karszemélyzet
összes tagjai kijelentették, hogy Debreczenben
maradnak. Az első rangú tagokat is, egy-
kettő kivételével egy akarat, egy szél ve-
zérli; a kényszer helyzetben szívósan össze-
tartanak s mindent elfognak követni, hogy
amegintott debreczeni színház, — melynek
vállalásos helyzetét sem a debreczeni közön-
ség, sem a tagok visszavonása idézte elő, —
ismét megszilárduljon s hogy ez a színház
bukással, gyalázattal ne, sőt inkább fényes
eredményel, dicsőséggel végződjék. A kon-
zorcium tagjai mindannyian komoly, a reá-
juk várakozó feladat tudásával bíró egyének,
s reményelhetjük, hogy a színház a debre-
zeni közönség tömeges pártfogása mellett
olyan sikerült lesz, hogy ez a siker a köz-
véleményt azon meggyőződésre fogja vezetni,
mely szerint a színházat a provinciánál inkább
biztosítva van ily konzorciumok, mint egyes
színházakhoz hasonló és megbízhatóan veze-
tése alatt. Mi, (s velünk együtt bizonyosan a töb-
bi helyi lap is) legmelegebben ajánljuk az új
kezekbe került debreczeni színházat a nagy
közönség rokonszenves támogatásába, mely
különböen erkölcsi és hazafias kötelesség. Még
csak azt említnék meg, hogy a konzorcium
ma oly helyzetbe jutott, hogy a zenekarnak
és munkás személyzetnek azonnal kifizette a
hó 16-dikán esedekessé vált határolt,
az első rangú tagok és a kardalnokok közt
pedig csaknem fél havi gage-nak megfelelő
előleget osztott ki. A vasárnap és hétfői
előadások jövedelmét, a napi kiadásokat le-
számítva, a tagok fizetések arányában szét
osztották maguk között s daczára annak,
hogy nem egészen zúfolt ház volt s a ber-
let pénz (naponként 76 frt) már a volt igaz-
gató felszédte, mégis egy-egy tagra annyi
osztalék esett a mennyi a rendszer gage-jának
teljesen megfelel.
— **Érettségi vizsgák a debreczeni
főgymnasiumban.** A debreczeni ev. ref. fő-
gymnasiumban Deczember hóban érettségi

vizsgálatok fognak tartatni a következő rend-
del: írásbeli érettségi vizsgákat Decz. 16—20-
ig: szóbeli érettségi vizsgákat Decz. 21-én
az igazgatóság.
— **Bál a népkönyha javára.** A jövőhó
hó 4-én a népkönyha javára tartandó tánc-
mulatság meghívó ma és holnap kiadottak
szét. A hölgyek közül számosan jelmez öltö-
zetben szándékoznak megjelenni. A bálra a
belépti jegy 1 frt, de felülzárólag a jótékony
cél iránti tekintetből közönséggel elfogadtat-
nak és hirlapilag nyugtáztatnak.
— **Az első hópihéhek.** Tegnap este
óta ólom színű felhők fátyolozták az eget. A
kiknek tyukszemei vannak, azok előre meg-
jósolták; hó lesz. Hát lett is hó, de még
nincs látszatja. Ma reggel óta hullanak a
finom szerkezetű égi tollacsok. s bizony
bizony nagyon sokan örömmel látják hullani
Nem sokára elűzi a lucoskó őszi napokat a
fényes téli napok; zuzmarák költöznek a fákra,
jégvirág az ablakra, s jégsapok a bujdosokra
és pattogó tűz a kályhákba, melyeket olyan
jól esik körül ünni. — Elérkeznek nem so-
kára a korcsolyák napjai is, — befagy a
tó, s annyi szív hó vágya beteljesül. —
Örüljenek tehát a kik hódoznak korcsolya ö-
szentegének, mert a száz esztendő s jövendő
mondó szerint nem sokára eljő az ő országga.
— **Ö. T. Közönségtalálkozás.** Teremi Gá-
bor és Szűcs János urak a tanyákon dühön-
gött tűz vés z a l k a l m á b ó l a debre-
zeni önkéntes tűzoltó egyletnek 10—10 frtot
adományoztak, melyért az egylet nevében
köszönetem nyilvanított. Debreczen, 1886,
Nov. 23 Tikos István egyleti pénztárnok.
— **Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminisz-
ter Aszalay Sándor, a helybeli kir. pénzügy-
igazgatóságánál alkalmazott fogalmazó gyako-
rnokot — az aradi kir. illeték kiszabási
hivatalhoz pénzügyi fogalmazóvá kinevezte.
— **A derék tisztviselő városunkból való tá-
vozását számos tiszte öje ószintén sajnálja.**
— **Borzasztó családi dráma.** Sopron-
ból távirják: Borzasztó családi dráma ját-
szódott le tegnap este a közfelfokó Dobor-
jában Liszt Ferenc születési helyén. Egy
a jobbmódú paraszteszáladokhoz tartozó 53
éves ember rátámadt saját hitvesére és or-
gyilkos módon fejével leütötte. A gyilkost
Breyer Ferencnek hívják. A boldogtalan
asszonyt ugy csalta be a kamarába és hátul-
ról ütötte le s erre a gyilkos a konyhába
rohant és legidősb leányát Johannát, ki egy
Krinzl nevű paraszthoz ment férjhez, támadta
meg három borzasztó ütessel vágta szét ko-
ponyáját. Az ifjú nőt még élve vitték a
szomszédos házba. A gyilkos ifjabb leánya
Terézia, a ki tanuja volt a vérs tettket s
a ki atyja kezéből a fejszét kikartá ragadni
szerecsésen idejekorán elmenekült. Miután a
gyilkos paraszt még a bösösben fekvő 4 hó-
napos alvó csecsemő unokáját Krinzl Igná-
cot is agyonütötte, elfutott a házból és ez-
ideig nem sikerült őt kézrekeríteni. Dr.
Schmidt vizsgálóbíró a helyszínen sietett s
a tényálladék felvétele után elrendelte a
gyilkos körözését.
— **A népkönyha intézménynek a sze-
gény népre áldásos voltát a leghelyesebben
fogja fel a debreczeni közönség, s a nagyra
becsülőldő áldozatkészségnek naponként fé-
nyes példáját mutatja.** Ujabb és újabb adako-
zások folynak be a népkönyha javára Dr.
P o p p e r Alajosné uró elnökéhez, és a
jövő hó 4-én szintén a népkönyha javára
rendezendő táncmulatság is bizonyos fé-
nyes eredményű lesz. Az újabb adakozások
következők: Weinberger Lajos 15 k. hus
ára 6 frt 30 kr. Fenyvessi Béláné 3 kl. 1 bab
3 kl. rizs egy losár krumpli, Czabán Dániel
4 kényeret Grünwald Farkasné 1 k. rizs
2 k. borsó 3 k. Berger-Fischbein Fanny 25
k. liszt 25 tojás.
— **Rác Károly** zenekara holnap este
Vilmos Lajos sörcaernokában fog játszani.
— **Népesedés.** Debreczen sz. kir város
területén nov hó 14 től nov 20-ig terjedő hé-
ten született ev. ref. 1402—1432. anyakönyvi
tétel) törvényes élve fiú 17, leány 10, törvény-
telen élve fiú 5, leány 1, együtt 22 fiú, 11
leány — 33 gyermek. R kath élve 1 törvé-
nyes fiú. Ag. hitv. törvényes élve 1 fiú
Israelita törvényes élve 1 fiú, 1 leány Szü-
letett összesen 44 fiú, 12 leány — 36 gyer-
mek. Meghalt ugyanazon idő alatt 19 fiú, 28
nőnemű, együtt 57 egyen. Ezek közül ev
ref. 51 r. kath. 5. iar. 1. himlőben meghalt
15 egyen; A himlő járvány kitérőse óta ta-
lán nem pusztított el meg ennyi emberéletet
egy-egy hét alatt.
— **Az m. szigeti lyceum leégett.** Nagy
szerecsétlenség érte a tiszántúli ev. ref.
egyházkerület 6tanodáját, a m szigeti lyce-
umot. mely most is csak államsegélyvel tudja
maga fentartani. A lyceumi épület vasárnap
leégett. Déli félgoly órákor ütött ki a tűz s
egy szempillantás alatt lángokban állt az
egész épület. A bádoggal fődött főépület nem
lévén a záradalyes mellékpülettől tűzfal által
választva, szintén leégett teljesen s a bádoggal
tettü irtózatoss roccogással leszakadt. Ebben
az épületben őrizték a Szilágyi igazgató ál-
tal negyven év óta gyűjtött értékes könyv-
tárt s a kinstárt, a megye és egyesek által
ajándékozott nagybecsű kéziratokat. E z t
f é l t e t t e m i n d e n k i, é s e n n e k a
megmentésén fáradoztak emberföltöi mun-
kával a tanulók s a tuzoltók egyaránt. —
Az előbbiek részint zsákokban a lepcsőn hord-
ták le a könyvtárt, részint az emelet abla-
kain dobták le kiterített ponyvába. Meg is-
mentették legnagyobb részét a pusztító elem-
től. A szigeti tűzoltók még a veszély jelzése

előtt jelentek meg, valamint később jöttek a
kamarai s a szlatinai tűzoltók s egyesült
erővel dolgoztak az oltáson. Egy tűzoltó
súlyos égésizsibeket szenvedett. A tűz az
utóbbi napok eszései miatt nem terjed-
hetett tovább. Az épületben esővát találtak,
a mi a gyújtogatás mellett bizonyít. —
Mármaroszigeten különben egymás után rak-
ják a gonosz kezek a tüzet. Alig van hét,
melyben meg nem kondulna a vészharang,
sőt az utóbbi héten három tízeset is fordult
elő. A hatóságok egymás után érkeznek a
névtelen levelek, melyekben az egész várost
főgyújtással fenyegetik. Eddigelé a gyujto-
gató bundának még egyetlen tagját sem si-
került elfogni.
— **A főiskola köréből.** Az 1885/6 tan-
évben főiskolánk gymnasiumában 99 más val-
lású tanulótól befolyt 1130 frt tandij az első
félében. Ezzel szemben a folyó tanév első
félében, midőn a más vallásúak tandija fél-
évenként 20—30 frtra emeltetett, 78 növendék
iratkozott be, kiktől (nehány szegénynek a
tandij fele elengedtetvén) befolyt összesen
1509 frt. A más vallásúak tandijának eme-
lése tandija félében 370 frttal emelte az e-
czimü bevételt, a mi az egész tanévben 740
frtra megy fel.
— **A nyiregyháza-mátészalkai helyi
érdeki vasut engedélyezése.** A nyiregy-
háza-mátészalkai helyi érdeki vasut engedély-
okmányá közelébb herozeg Odescalchi Gyula,
dr. Tisza István és Mandel Pál engedélyesek
részére kiadtván, a vonal építése, a szintén
kinyert építési engedély alapján, már a mult
hét folyamán megindítható volt. A vonal
hossza 57 km. Lsgnygyobb emelkedés 10%⁰⁰;
legszélesebb görbület 300 mtr. Az alkalma-
zandó aczélsinek sulya f. m. kint 22 klgiam-
nál kisebb nem lehet. Mátészalkán, Nyir-
Bátoron, N.-Kállón állomások, Kálló-Semlyé-
ven és Mária-Póson kitérők létesítendők. A
vonal tényleges építési tőkéje 1.265.000 frtot
tesz s Schwarz Armin építési vállalkozóval
megállapodások jöttek létre a finanszírozás
és építés keresztülvitele iránt. A helyiérdeki
vasut megkapja mindazon kedvezményeket és
könnyítéseket, melyek a viczinális törvény
alján engedélyezhetők.
— **Családi dráma.** Rothberger Lipót
budapesti szül. 42 éves, 12 év óta nős, bá-
dogos, budapesti lakos, nov. hó 18-án Buda-
pestről Nagyváradra érkezett, hogy itt tar-
tozkodó nejét — a ki öt 3 éve hogy elhagy-
ta — és 2 leány gyermekét viszont lássa,
illetve, hogy hosszabb sikertelen levelezés
után utoljára kísérelje meg nejét az együtt-
lézésre rábírn. Megérkezte után tehát meg-
szente feleségének, hogy keresse fel őt a
„Zöldfa” szállodában, hova szállott volt. Az
asszony delután fel ment. Rothberger rimá-
kodva arra kérte nejét, béküljön ki vele s
jérne vissza hozzá. De haszatlan! Midőn az
asszony távozni akart, arra kérte Rothber-
ger, hogy hozná el másnap két gyermekét,
hadd láthassa őket utoljára, mivel ő az esti
vonattal utazik vissza Budapestre. Roth-
berger már ekkor elhatározta magában, hogy
ismét megkísérli nejét visszatérésre bírni,
s ha kérése eredménytelen maradna, előbb
nejét öli meg s azután magát végezi ki. Szán-
dékát fogantatosítandó a „Sas” szálloda alatti
egyik boltban revolvert vásárolt, s aztán
szállodai lakásán megtöltötte. Az asszony
pénteken este fel is ment hozzá, magával vi-
vén két gyermekét. Ekkor Rothberger ismét
kérte az asszonyt, hogy béküljön ki és mi-
dőn az durván visszautasította és menni
készült, koponyét megigazitandó a tükör felé
fordult, ekkor háta mögött egy durranás
történvén, visszafordult s rónülve látván, hogy
4 éves Aranka nevű leánya mellbe löve a pad-
lón vérebén fekszik, a gyermeke után hajolt
le, egyszerűmnd Rothberger kezéből a re-
volvert igyekezett kirántani. Most a mara-
dék lövés dördült el, s a golyó az asszony
balkezebe furdott. A sebesült nő ekkor az
jón kirohant Rothberger még egyszer utána
lőtt, de nem találta. Ez látva revolvere eső-
vét homlokának irányá, golyót röpített fe-
jébe s leroskadt. Mint a rendőrségnek előadta
semmi tudomással sem bír arról, hogy gyer-
mekét is megölte volna, Rothbertert beszá-
llították a biharmegyei közkórházba. Sebe
nem találtott életveszélyesnek. Az asszony
kezeből még a helyszínen kivettatott a golyó.
Az életveszélyes sebet szenvedett kis leány
édesanyja lakására szállítottat s ott gyógy-
kezelteetik.
— **Vasuti szemlélo bizottságok meg-
szüntetése.** A földmívelés ipar és kereske-
delemügyi m. k. miniszter az ország vala-
mennyi törvényhatóságát értesítette, hogy
tekintettel az országban ez idő szerint fenn-
álló kedvező állategészségügyi állapotra, a
sertések, juhok és kecskék vasuti vagy hajón
szállításánál 1884. évi 50241 sz. rendelettel
előirt szemlélo bizottsági vizsgálatokat f. évi
decz. hó 1-től kezdve további rendelkezési
megszünteti. Minél fogva a juhok, kecskék
és sertések vasuti szállításánál az 1874. évi
XX. t. cz. 17 és 18. § a, valamint az 1886.
évi 6039 sz. körrrendelet értelmében ezen-
tül is minden esetben szabályszerű bélyegte-
len járlatok használandók.
— **Ambar Európán leg több orvosi
tekintélyei megvizsgálták s melegen aján-
lották, és a legtöbb orvos manapság ezt ren-
deli: mégis akadnak kétkedők, kik nem bír-
ják magokat arra elhatározni, hogy a sokkal
költségesebb szerek helyett, miut Rhabarbara,
keserűvíz, salzburdi cseppek stb. tegyenek
egy kísérletet Brandt R. gyógyszerész svájci
labdacsáival (e y doboz ára 70 kr. a gyógy-**

szertárakban) pedig megvagyunk győződve,
hogy azoknak kellemes, biztos és jótékony
hatása mindeukit, még a legérzékenyebb ter-
mészetűt is meg fog lepni s kielégíti.
A gyógyszerésztárban mindig Brandt R.
svájci labdacsait kell kérni s figyelembeve-
endő a doboz czimlapján lévő fehékereszt
vörös mezőben s Brandt R. névalírása.
S z i n h á z.
(L. I.) Mialatt a színházi válság tartott
színészeink a leglelküimeretesebb igyekezet-
tel küzdöttek, hogy elűzzék a közönség szí-
véből azt a csépp mérget, mely a zavarok
után szükségképpen kellett, hogy jelentkezék
— Fáradozásuk nem maradt siker nélkül. A
közönség részvétellel sietett a színházba s nem
látta, nem akarta látni a kulisszák mögött
történeteket, csak a művészetet és a nagy igye-
kezetet vette tekintetbe, melyet a válságos
időkben a társulat minden tagja kimutatni
igyekezett. A válságon túl vagyunk. A con-
sortium elég biztosítékot nyújt a jövőre. Hisz-
szük hogy kebelében nem vet magott senki
a viszálykodásnak, s hisszük, hogy hamar
lecsendesednek a kedélyek s folytathatni fog-
ja társulatunk kulturális és izlés nemesítő
hivatását. A mi a debreczeni közönséget il-
leti, az ily tagokból álló consortiumban elég
biztosítékát látja a színház jövőjének.
Az utóbbi napok repertoírjában láttuk
a „Szabin-nők elrablását” Favartné harmad-
szor, vasárnapa Peleskei inótáriust
s tegnap „Fehő Klári” t a közönség
minnyiszor megtöltötte a színházat. A „Sa-
bin-nők elrablása” Békésy
k. a csillogtatta művészetét. Alakítása mű-
vészi és természetes volt. Hogy a közönség
meonyire méltányolta e kedves művésznő
játékát, bizonyítják a tapsok, melyekkel meg-
nyilt jelenetben is jutalmazta őt. Mellette
Röttgei Fridolin szerepében Rónaszéky
nyerte meg a közönség kiváló tetszését. Fa-
vartné szombaton harmadszor töltötte meg a
házat. Az előadás öszszvégő, folyékony volt.
Gy. Orley miut Ellinger kisasszonyok ki-
tűnőek voltak disponálva. Kevesebb jót mond-
hatunk a „Peleskei inótárius” va-
vasárnap előadásáról, mely különben is csak
hirtelen lett előkapva, s minden jelenetben
meglétszott a gyakorlatlanság. Kiváló tet-
szét aratott Hegyessy, miut a mexioi
vőlegény. „Fehő Klári” tegnap elő-
adása az idej legjobb színházi esték
közé tartozik. Első sorban H a d a y t illeti
dicséret, ki oly igaz érzéssel játszott és
dalolt, miut nála még nem tapasztaltunk.
Enekelt A b a András is; éneke nem keve-
sebb hatást keltett miut játéka, mely meg-
állapodott higgadt művészi alakítás. Ellinger,
Oláhné, Rónaszéki, Vedres, Szató, Hegyesi.
mindannyian közreműködtek az est sikerében
s osztakoztak a közönség hódotalában.
Ma már a consortium igazgatása alatt,
a „C z i g a n y b á r ó” kerül színe. Leg-
közelebb pedig a pesti újdonságokat fogjuk
láthatni.
Legujabb.
A „Debreczeni Ellenőr” eredeti távirata.
BUDAPEST, nov. 23. J ó k a i n é
temetése tegnap d. u. óriási részvétellel
végbement. A temetésen jelen voltak a
miniszterelnök nejével, Orozy, Bedekovits,
Fabinyi, Trefort, Fejérváry miniszterek
országgyűlési képviselőik, írók művészek
a színházak, egyletek, képviselői, egyál-
talában a t á r s a d a l o m kitűnőségei.
Ezekre menő óriási k ö z ö n s é g.
A gyászszertartás a nemzeti színház elő-
csarnokában tartatott, hol a ravatal állott.
Az operaház tagjainak karéneke után
P a u l a y Ede igazgató, majd Abrányi
Kornél megható gyászbeszédet mondak.
Ezután a népszínház férfikara énekelt egy
gyászindulót, mire megindult a menet a
temetőbe. A közönség az egész uton sü-
rű sorfalat képezett.
Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
Vértesi Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.
A mohai **ÁGNES** savanyúvíz
folytonos használatá mint
IVÓ VÍZ
járványos betegségek
alkalmával kitűnő szolgálatot tesz.
Friss töltésben kapható
minden gyógyszerésztárban, fűszerkeres-
kedésben és vendéglőkben.

Tisztelettel van szerencsém a nagy-
érdemű közönséget értesíteni arról, hogy

czipő üzletemet

a kor igényeihez képest rendeztem be.

Egy zeresmint tudatom, hogy a raktáromon lévő gyári czipő árukat teljesen leszállított árban a t. közönség rendelkezésére bocsátom, minthogy üzletemet ezentúl csakis saját műhelyemben kés ittetett árukkal rendezem be.

Ugyis intén a megrendeléseket 24 óra alatt a legfinomabb anyagból s legjobb munkával ellátva képes vagyok kiszolgáltatni.

Becsés pártfogásokat kérve:

teljes tisztelettel

TÓTH FERENCZ

férfi és női lábbeli készítő.

Férfi és női lábbeli raktár Debreczenben Piacz, Tisza-ház.

TÓTH FERENCZ.

TÓTH FERENCZ.

639
1886.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen szab. kir város jövő 1887 évi január havi rendes közgyűlésén a következő tisztviselői állások fognak választás útján betöltetni:

a) a legközelebbi tisztújításig terjedő időtartamra:

1. Harmadik aljegyzői állás évi kilencszáz forint (900) javadalmazással.
2. Almérnöki állás évi Egezer frt (1000) javadalmazással.

b) Elefogytig terjedőleg:

3. Alapítványi pénztári ellenőri állás évi Hétszáz (700) forint javadalmazással.
4. Közlekvártári második segédi állás évi Hatszáz (600) forint javadalmazással.
5. Mezőbiztosai állás évi Hétszáz (700) forint javadalmazással.

Az ezen hivatali állásokra pályázni óhajtok felhivatnak, hogy kelőleg felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám mint a kijelölő bizottság Elnökéhez jövő 1887 évi január 8-dik napjának esti 6 órájáig annyival inkább benyújtsák, mint később érkező pályázati kérvények figyelembe vételét nem fognak.

Debreczen 1886 november 20.

Gróf Dégenfeld József
főispán.

III.

Arverési hirdetm. kivonat.

A h-nánási kir. járás bíróság mint telekkönyvi hatóság közbirré teszi, hogy a bűszörményi részv. társ. takarékpénztár végrehajtónak, Debreczei Gábor és neje végrehajtást szenvedő elleni 500 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajási ügyében (a nánási kir. járásbírósa) területén lévő Nánáson fekvő a h-nánási 4991, 1232 tjkben foglalt ingatlanokra az árverést 494 frban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanra az 1886. évi december hó 10 ik napján d. e. 9 órakor a bíróság hivatalos helyi egében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. év LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számi ott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a ki küldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt H-Nánáson, 1886. évi Octóber hó 8-ik napján.

A h-nánási kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.

Sebestyén
kir. alj. bír.

Bieber Antal

thea kereskedése

Budapest

Kerepesi ut 16. sz, Kerepesi bazár

ajánl különösen:

- Családi keverék finom 1/2 Klo frt 2.50
- Moskvai melange " 1/2 Klo " 3.
- Orosz-araváni thea igen finom fajta 1/2 K. f. 3.50
- Jamaika rum, ó és finom 1 liter " 1.-
- Jamaika rum, igen régi 1 " 1.50
- Jamaika rum legfinomabb 1 " 2.-
- Brazíliai rum, igen fin. minőségű 1 eredeti üveg 1 1/10 liter " 80 kr.

Kávé

- Mocca valódi arabiai 1 Kiló frt 1.85 kr.
 - Cuba, legfin. különleg. 1 " " 1.75 "
 - Arany Java igen fin. 1 " " 1.65 "
- A kávé 4 1/4 kilós posta zacskókban minden más költségmentesen bárhova bérmentve küldetik. Két bott. rum és 1/2 kiló thea megrendelésénél minden vevő egy elegáns kínai kiállítású thea ládiká (fából vagy bádógból) kap ingyen. Kimerítő képes árjegyzék kívánatla ingyen és bérmentve küldetik.

Brünni kelméket

elegáns

őszvi vagy téli öltözetekre.

3.10 méter kivevő szelvényekben mindegyik éppen egy férfi öltönyre elég. 4.80 igen finom, frt 7.75 legfinomabb, frt 10.50 legeslegfinomabbat

valódi gyapjuszövetből

Palmerston és Boy téli kabátokra méterje frt 2.50 egész 5 frt. — Loden frt 2.25 egész 3 frt. Női posztók méterje frt 1.25 körül 2.50 krig, megkül. bárkinék is pósta utánvét mellett:

Feintuch-Fabrik-Niederlage

SIEGEL-IMHOF BRÜNN.

Nyilatkozat: A fentebbi czég szöveti szilárd és izlettűzhető kivétel valamint kiváltképpen tartósság által tűnnek ki. Ezek elismer megfizethető átlátszó és rendkívüli munkaképessége egyzseremind az iránt is kezeséget nyújt miszerint csak a legjobb áru a pontosan a választott minták szerint leszállítva. Kivátra fentebbi raktár mintákkal ingyen és bérmentve szolgál.

? Ki akarja?

Orlicé R. tanár Berlin S. W. ösmert szerencsés ternő-nyeremény-jegyzékét 1886/87 évről ingyen, — az pontos czimét bizalomteljesen küldje be „Prof. R. von Orlicé, Berlin S. W.“ alatt. Válasz és ternő-nyeremény jegyék azonnal ingyen és portmentesen megküldetik.

Máriacelli gyomorcsöppek.

Külön hatáson szer

a gyomor minden betegségeiben.

Védőjegy

Főhatalmatlan drágyaárú, gyomor-nyeremény, vese-illatú léleket, fel-furóda, savanyu felfűtés, köhika, gyomorhurut, gyomorégés, homok-és draképződés, túlságos nyálkázás, és, sárgaság, undor és hányás rojásja a gyomortól eredő, gyomorégés, szék-szorulás, a gyomor-nak ételekkel és italokkal való túlteljesedése, gillzások, lép-, máj- és aranyeres bántalmak esetében. 100 frt árszámítást állásfoglalás.

Központi székhely: Brady Károly gyógyszerész. Aitai. Kremsterben 45. (Morvaország.)

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvást! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiak jelölés minden üvegnek piros, a fenti védőjeggyel ellátott borítékba kell göngyöltve lennie és a minden üveghez mellékelni használati utasítást, mely a leggyezve lenni, hogy az Kremsterben Gusek Henrik könyvnyomdáiban nyomtatott.

Nincs többé fogfájás.

A SOULAC-(Gironde apátja)

tisztelendő BENEDEK-rendi szerzetesek Dom Maguelonne Prior

fogvizének

használat mellett.

2 arany-érem; Brüssel 1880. London 1884.

A legmagasabb kitüntetések.

Boursaud Péter prior által 1373 évben feltaláltot

A tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvizének használata, napoként néhány cseppet vízbe véve, megakadályozza és gyógyítja a fogak odvasságát, melyeknek fehérséget és szilárdaságot kölcsönöz, amennyiben a foghuat erősíti s teljesen egészségessé változtatja. — Valóságos szolgálatot teszünke lap olvasóinak, midőn e régi és hasznos szert, a legjobb gyógy-és egyedüli óvszer fogfájás ellen ajánljuk.

A czég alapítottott **SEGUIN** 3. Rue Huguerie,

1897. Főügynök: **3. BORDEAUX.**

Elixir dentifrice 1 frt 50 kr. 2 frt 50 kr. és 4 frt Poudre

80 kr. és 1 frt 25 kr. Pate 80 kr. és 1 frt 25 kr.

Raktárak Debreczenben: Schwarz M. Benő, Szepessy és Kerekes kereskedéseiben s Dr. Rothschnek E. gyógyszer-táraban.

Nézetem

Dr. POPP J. G.

cs. kir. fogorvos ur BÉCSBEN

szájszépítő szereifől.

Budapest, 1878. szept. hó.

Az igazság érdekében meg kell vallanunk, miszerint valamennyi fog- és szájszépítő-szer, — mely Bécs és a vidékről a számító ujkor az egész monarchiában mozgásban tudta hozni, nálunk a POPP-féle Anatherin, fogpasta és fogpor által elhomályosított a háttérbe szorított; ezen szépítő-szerek minálunk már csaknem nélkülözhetlen pipere-czikké váltak, melyek a társadalom minden rétegében befurakodtak; oly szépítő szerek, melyek 10—20 év mulva is ép oly keresettek lesznek mint ma. — Fogorvosaink annyira szerények hogy egy sem akar efféle szert feltalálni, miután előre is tudják, hogy nem fognak eredményre vergődni, már annál fogva is miután legelső magyar orvosaink és fogorvosaink nyilatkozatai szerinta POPP-féle szépítő-szerek a legelismertebb tudományosság jól megfontolásának eredmény tárgyai, melyek feltalálójunknak jótékony bátaság által mindenkor becsületére fognak válni.

Kapható:
Debreczenben: Dr. Rothschnek V. E., Göll N. Muraköz K. Mihalovics L. Tamásy, Szilágyi, O. M., Vecsey V. Orvanyi O. gyógyszerárakban. Csanak J., Szepessy és Kerekes, Kraicz Gy. kereskedéseiben; Hadház: Farkas E. gyógyszer-H. Bőszörmény: Ray L. gyógy. és Nagy K. gyógy-szer; Szoboszló: Trocsányi G. gyógyszer., Diószeg: Kovács gy., Szathmár dr. Lengyel M. gy., Bossin S., Literaty E. gy. N-Kálló: Ur, sányi K. gy. Tisza-Lök: Rab J. gy., Munkács; Tratter gy., Gottler L. gy., Szinyér-Váralja; Gerber E. gy., Nánás: Kovács L. gy., Karczag; Báthory gy., és Tóth K. gy., Derecske: Beliczany gy., B-Ujjfal: Tamásy Géza gy., Nagy: várad: Nyiri G. Ember I. gy., Janky Antal, Huzella A. uraknál. N-Károly: Jelinek, Pilleky O. Kőröcsány gy. Nyiregyháza: Szopka A. Lederer O. gy. N-Bánya: Hanzulovits és Szendy A. gy., Somlyó: Józsa G. gyógy., Vay S. gyógy-Tokaj: Rainer D. gy., és Seidler S. gy. Madarasi Jung K. gy., Csáth: Székely A., Keler A. gy., S.-A.-Ujhely: S. Zilinsky gy., Pinter F. gy., B. Ujvaros: Tautfer K. gy., Nándur: Tamás S. gy., Tisza-Polgár: Mankinsky A. gy., Vámos-Pécs: Volsky L. gy., H. Sámson: Sternthal gy.; Sáros-Patak: Dr. Rick G. gy., Székelyhid: Penkert M. gy., Margitta: Horváth S. gy., -Mi-Er hályfalva: Mátyus St. gy., Nagy-Léta: Weber S. gyógyszerésznél.

82.

411. szám.

ÁRJEGYZÉK.

az „STVAN“ gőzmalom készítményeinek

— készpénz fizetés mellett. —

Arak ausztriai értékben

költégmentesen

KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN

ingyen szákkal.

AB. Asztali dara nagyszemű	100 kil	17.80
C. Szinte közepszerű		16.80
0. Királyliszt		17.20
1. Lángliszt		16.80
2. Montliszt		16.20
3. Zsemlyelisz 1-ső rendű		15.60
4. " " 2-od rendű		15.20
5. Fehér kenyérlisz 1-ső rendű		14.80
6. " szinte 2-od " " "		14.20
7. Közép kenyérlisz 1-ső		13.80
8. " " 2-od " " "		13.20
8 1/2. " " 1-ső " " "		12.-
8 1/4. " " 2-od. á 70 kigr.		9.40
9. Lángliszt " " á 70 kigr.		7.60
10. Veres liszt " " á 50 kigr.		4.-
11. Finom korpa zsákkal 50 "		4.-
12. Durva korpa zsákkal á 50 kigr.		4.-
Simán őrölt búzaliszt zsákkal 75 kgr.		9.40

DARA és LISZT.

25 kilós zacskókban

100 kilogramm zacskóval együtt

60 kr-ával drágább.

Debreczen, 1886. Szeptember 30.

Kisebb vételeknél 60 krral drágább.

Szerkesztőség

Széchenyi-utca 513

kereskedés

HIRDET

előzetési pénzek és

valamint a lap

minden kőzlemés

Bérmentelen levelek

fogadt

XIII. év

Franczi

(M. P.) Mi

elutazott volna

orosz alattvalók

konzulokat kért

E tény eg

ama bizalmas vi

ország és Orosz

lehető és a me

hogy a német e

ellenében egy

létesítették.

Derouléde

„revanche“ agita

szágban járt s o

megalkotása érd

det az orosz kö

fogadták és a na

a francia közha

kifogásolni való

egész lelkesedés

mint az-lőtt —

jelenség arra m

ra szomjazó Fra

kedik atól a go

ratio esetén szö

lommal, mely u

ben szembe talál

got is.

Egy kiváló

meggyőződését

czia köztársaság

országgal — kell

tosság alap-índo

keleti kérdésben

vívó Németorszá

az a gondolat, h

pés következtébe

a dolog — a me

szövetségeire tal

mely ekként könt

chance-szával elé

vágjait. Innen er

re való törekvé

kézíti Németorsz

többi hatalmakat

A „Debreczeni

Az uti-

— H

Irta M

— Hozta ister

— Biz az itt

keoisom talán ideé

ugyan van hely a

— Hogyne vo

kerülni...

— De csend v

sógor, még a kutyv

embert.

— Bizonny, só

még a kutyát is öl

ugasson.

— Hát a höl

Torbágyi uram

mondani, hogy a „b

zról, hanem hát Da

ségben.

— Elementek,

ságba?

— Igen, elem

doktor övegyénéh,

magukat. Tessék hel

— Köszönöm,

— Egy kis likt

Ez itt idei homoki,

Nem rossz egyi: sem

A két sógor elk

kóstoltak, míg egya

hogy isznak.

— Ekedtek há

tottak.

Az ivás első ha

hogy a doháy nehe

annál könnyebben ela

voltak már.